

Matgerð

REYÐKÁL – RÁTT, SÚRT, SØTT OG VIÐ SMAKKI AV JÓLUM

Tjóðhild, eg gleði meg til kardemummurnar verða skiftar út við okkurt annað. Kanst tú ikki byrja at brúka saffran skjótt? Soleiðs spurdi lítlasystir meg um vikuskiftið, eftir at tað næstan kom kavi og jólasangir út gjøgnum oyriini á henni, av eini yvirdosis av kardamummu í sjeyogtjúgundu royndini av kardamummuísi – bíðið bara, ísurin skal nokk blíva góður, og jú, saffrani skal nokk eisini sleppa uppí part skjótt

TJÓÐHILD PATURSSON

Eg visti ikki av tí fyrr enn nú, men eg eri nokk eitt ella annað stað eins og hasi fólkin, sum byrja at spæla jólasangir longu tíðliga í novembur. Hjá mær eru tað bara

Man plagar at siga at tað er dressingurin ið ger salatið, í hesum forinum er tað so drússið ið ger salatið. Spar ikki uppá drússið!

kardamummurnar í matinum heldur enn jólasangir, sum boða frá at jólini eru ávegis – um tveir mánaðar. Og hvat er galið við einum einkultum jólasangi í novembur? Ella við eini kardamummu? *EINI kardamummu?* eg hoyri lítlasystir fyrri mær. *EINI kardamummu!* Títt

Drússið goymist væl í einum lufttøttum ílati. Eg veit ikki heilt hvussu leingi tað heldur sær, tí tað plagar at hvørva ógvuliga skjótt. Smakkar sera væl útyvir havragreytin

kardamummuforbrúk líkist meira einum yvirpyntaðum jólatræi við blinkandi perum í alt ov nógvum ymiskum litum, dansandi jólaeinglum og eini snurrandi syngjandi jólastjørnu á toppinum! Ok, hon segði ikki soleiðis, men eg eri vís ið at hon hugsaði tað! Og ikki at tala um tey 100-tals jólatrøllini, sum eisini munnu hanga á hasum jólatrænum – vónandi verður kardamummuísurin ikki eisini eitt av teimum!

Men tað eru so nógvir smakkir sum bara eru loyvdur um jólini, og ein mánaði til kardemummu er ALT ov lítið! Aðrastaðni brúka tey kardamummur í matgerðini alt árið, tað áttu vit eisini at gjørt haldi eg. Í øllum fòrum kundu vit strekt tað til myrku vetramánarnar, tí hví skal desember vera hin einasti hugnaligi, tá ið tað eru so nógvir aðrir myrkir mánar? Ok, eg veit tað, nú ljóði eg sum eitt av hasum fólkunum sum forsvarar at spæla jólasangir í oktobur! Ok lítlasystir, tú vinnur. Í næsta ár skal eg bíða eftir adventini áðrenn eg byrji við kardamummum – men tá verður tað so eisini sum við fyrverkinum gamlaárskvøld. Brenna alt av í senn. Tjubang, Tjuhey, Kardamummu uppá breyð!

»Mamma eg elski hetta!« sigur lítla barnið, men etur enn mest appelsin og drúss

Men nú er altso fyrsti sunnudagur í advent, og fyri meg er tað nú, at jólini veruliga byrja. So kardamumma, ver vælcomin! Lurta ikki eftir systir míni, tað er bara tí at hon er so forlippt í kaneli, og gleðir seg til at kanelið eisini sleppur uppí part her heima.

Til fyrri stuttum hevði eg bara brúkt kardamummu í bakstri. So at brúka kardamummu í aðrari matgerð var nýtt fyri meg. Men eg eri glað fyri at tað er broytt. Enn ein hurð er opnað. Og nógv nýggj hugskot eru nú at royna.

Eg ætlaði fyrst at skriva, at mær ongantíð hevur dámt reyðkál nakað serligt. Men tað passar ikki heilt. Tað er nokk heldur so, at eg ongantíð havi hugsað um reyðkál nakað serligt. Ikki fyrr enn seinastu árin. Reyðkál kann jú vera so nógv. Og hvussu tað kann vera SO langt ímillum ráa fríska reyðkálið og hitt jóla-reyðkálið í spannum, ja tað skilji eg ikki. Ikki tað at mær ikki dámar hitt vanliga jólareyðkálið, tað sigur mær bara ikki so nógv. Og tað er spell at reyðkálið ikki kann siga meira, og